

De Spindotter

Juli 2024/Jaargang 3/Nummer 6/Zomer

Inhoud:

3. *Woorden vooraf*
- 4,5 *Jubileum Feesten*
6. *Publiek dag*
7. *Vleermuizenlezing*
- 8,9. *Hemelvaartskamp*
- 10,11. *Struinen door de Louisa- en Cannemanspolder*
12. *Impressie van de excursies*
13. *Excursie Borkensebaan*
14. *Rondleiding Erica*
15. *Wijkboomverkiezing*
16. *Nieuw kabinet*
17. *Wandeling Wittenstein*
18. *Orangerie Weizicht*
19. *Zaterdagexcursie*
20. *Natuurherstelwet*
21. *Colofon*

Lieve leden,

Wat een druk en gezellig IVN jaar is het al.

De jubileum commissie is natuurlijk al heel lang bezig geweest om het 40 jaar bestaan van IVN op feestelijke wijze vorm te geven.

En dat is gelukt! Met dank aan de inspanning van Hans, Geno, Peter, Ig en Wil hebben we al twee prachtige feestdagen achter de rug, waarover meer in dit nummer.

Heel veel dank, jubileum commissie!

We hebben eind mei weer deelgenomen aan het Weekend van de Natuur en Biodiversiteit met een aantal excursies en stonden we op de NIVON Duurzaamheidsmarkt.

In dit nummer verder aandacht voor het Hemelvaartweekend in Winterswijk, de wijkboomverkiezing, een column, een stukje over de Orangerie Weizicht, over de Natuurherstelwet, een verslag van een wandeling in het Wittensteinpark en een excursie verslag van de wandeling met de boswachter in de Louisa en Cannemans polder en nog veel meer.

Copy en foto's zijn altijd welkom!

Wij wensen jullie een heerlijke zomer met veel waarnemingen voor ons 10,000 soorten jaar!

Theo en Peggy

Jubileum Feesten

Op 25 mei was de feestelijke bijeenkomst voor alle leden, oud-leden en genodigden in het Fidus gebouw. De zaal zag er prachtig uit met bloemstukken van wilde bloemen speciaal voor ons gemaakt door Groei en Bloei. Het was erg leuk om zoveel oude bekenden weer te zien.

Ik ben onder de indruk van de energie en toewijding die zoveel mensen al zolang met hart en ziel in onze club leggen. Veel felicitaties van iedereen en we hebben ook een prachtig cadeau gekregen van het Biesbosch Museum en Weizigt: een digitale microscoop!

We stonden stil wat 40 jaar IVN betekent voor onszelf, ons publiek en de gemeenten waar we deel van uitmaken. Wethouder Tanja de Jong van Dordrecht en Jacqueline van Dongen van de Gemeente Zwijndrecht spreken zich vol lof uit over de voortdurende inspanningen die IVN doet om de natuur in al haar facetten onder de aandacht te brengen. Zo'n 150 natuurgidsen en vele schoolgidsen zijn opgeleid en er volgen er meer.

Terugblikken en vooruitkijken : Wim Ruis van IVN Brabant neemt ons mee in een verhaal over hoe de toekomst van IVN er uit ziet door de ogen van een jong meisje. Verschillende IVN leden worden gevraagd wat we zouden moeten doen om jonge mensen meer te betrekken bij onze activiteiten. Essentieel voor de komende jaren..

Dan wordt het jubileumboekje gepresenteerd, met dank aan Dieke en Wil! Ook wordt de nieuwe IVN kraam geopend en nemen we een kijkje bij de IVN jubileum boom die speciaal is geplant naast het gebouw. Er volgt nog een optreden van onze eigen singer-songwriter Piet Visser. Wat een heerlijke satirische liedjes op wijze van bekende kinderliedjes. We hopen hem nog vaker te horen op IVN bijeenkomsten.

Afsluitend een heerlijke buffet omlijst door muziek, een zeer geslaagd feest!

Er zal nog een jubileum feest voor IVN leden plaatsvinden op 7 september,

Door Peggy Tanis

Publiek dag 15 juni

Op 15 juni was de IVN Publiek dag in de Nieuwe Dordtse Biesbosch. De kramen van IVN en Staatsbosbeheer moesten flink worden vastgezet want het woei behoorlijk.

Er waren verschillende excursies onder leiding van de boswachters, IVN gidsen en Pieter Schook, schrijver van verschillende boeken over planten in de Biesbosch. Thema's : natuurbeleving met kleinkinderen en grootouders, vogels, eetbare planten en geneeskrachtige kruiden en libellen en vlinders, al hielden die zich schuil er was nog genoeg te zien. Best veel (grote) beren op de weg. En een akkerdistelgalboorvlieg (leuke voor scrabble..)

S' middags hebben we nog waterdiertjes bekeken, een goede vangst en enthousiaste kinderen. Al was het publiek voornamelijk IVN'ers , een mooie dag en goede samenwerking IVN-KNNV en SBB. Voor herhaling vatbaar.

Vleermuizenlezing

(door Leonie van Betten)

Met een bescheiden afvaardiging van de kampeerders, trokken we naar de plaatselijke afdeling van het IVN in Bredevoort.

We werden gastvrij onthaald met koffie en thee. Boven in het zaaltje kregen we een inleiding in de wereld van deze beschermde zoogdieren. Welke soorten komen er in Drenthe voor, waar overnachten ze, wat eten ze en de bijzondere wijze waarop ze dit bemachtigen.

Heel leuk dat ze batdetectoren voor kinderen hadden ontwikkeld. 3D-geprinte vleermuizen, waar de oogjes van oplichten als er een vleermuis wordt waargenomen. Inmiddels was het bijna donker en mochten we zelf naar buiten met een paar detectoren, waar we al vrij snel de eerste vleermuizen zagen(en hoorden!) overkomen.

Elke vleermuissoort heeft een voorkeursfrequentie. Zo maakt de grote dwergvleermuis geluidsgolven van 45 kHz en de ruige dwergvleermuis golven van 38 kHz.

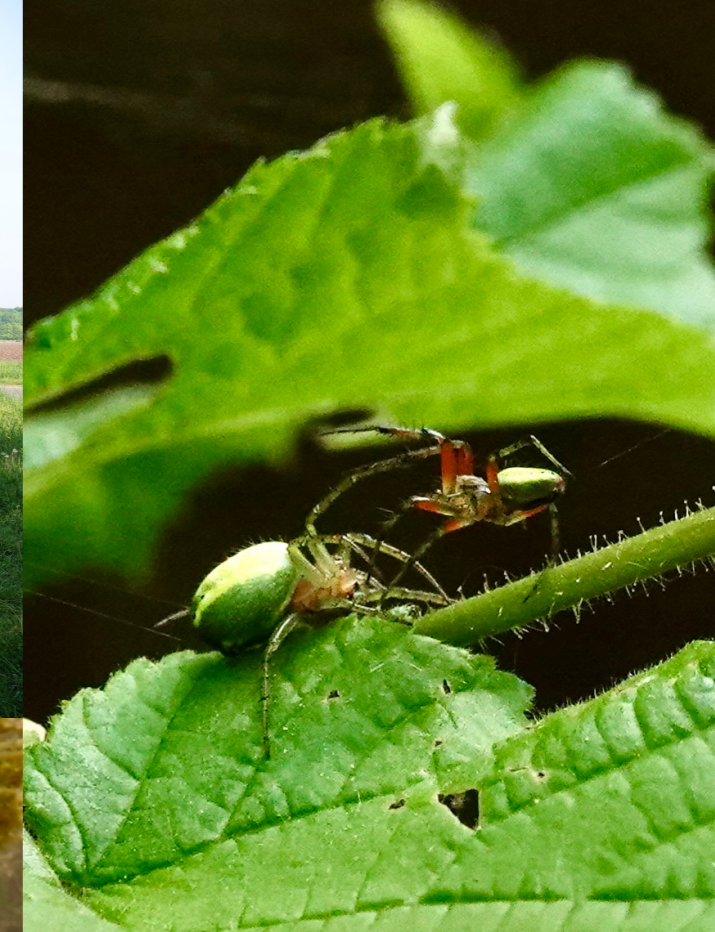
Niet heel verrassend dat in de buurt van water natuurlijk de water-vleermuis te verwachten was, en dat de laatvlieger zijn naam ook eer aan doet.

Als kers op de taart van deze leuke avond deed zich ook het Noorderlicht-fenomeen voor, dat ook voor de achterblijvende kampeerders voor een extraatje zorgde. Het was weer een geslaagde avond.

Hemelvaartkamp 2024 Winterswijk

Met om en nabij 20 personen stonden we een paar dagen op het knusse natuurkampeerterrein Lutje Kössink in Winterswijk. Prachtig weer, gezellig en mooie gebieden, waar we overdag door rond hebben gefietst en gestruind...en getuurd in de beekjes. S'avonds hadden we een keer een optreden van een trio met zang en gitaren en een programma met gouwe ouwe ballads en kampvuurklassiekers. En een les tai chi door onze eigen Peter Raggars. Bijzonder was ook om 's nachts op onze campingstoeltjes op het pad te zitten om naar het noorderlicht te kijken, dat kan tegenwoordig gewoon in Nederland. Het was ook erg leuk om een dag de kleinzoon van Mike en Lydia op bezoek te hebben: 3 generaties IVN!

Struinen door de Louisa- en Cannemanspolder

Nooit geweten dat onze achtertuin zoveel moois herbergt. Daarvoor moet je er op je gemak en het liefst met een enthousiaste boswachter doorheen wandelen. Dat hebben we gedaan op zondagmorgen 30 juni. 19, ook enthousiaste, mensen met Jonathan Leeuwis de boswachter als gids hebben heerlijk door de Louisa en Cannemanspolder gestruind en veel geleerd. In 3 uur hebben we ongeveer 2 km afgelegd. Mooi om te horen was dat in dit gebied minder gemaaid wordt, waardoor het in de zomer een bloemenzee lijkt van soorten die zich hier spontaan gevestigd hebben. En voor het maaien wordt altijd eerst door het te maaien gebied gelopen om te kijken of er zich geen dieren, o.a. reeën, bevinden. We begonnen met een wilg. Sommigen waren verbaasd dat deze boom een wilg was. Het ging hier om de boswilg. In tegenstelling tot de meeste wilgen heeft de boswilg eivormige, relatief grotere brede bladeren én hij is een van de weinige wilgen die we in een loofbos kunnen aantreffen. Rolklaver met zijn prachtige gele kleur bloeide er veel. Daarnaast zagen we ook een

ogenschijnlijk zelfde plantje, maar toch degelijk anders: de veldlathyrus, de enige lathyrus die geel bloeit. De laatste heeft klimstengels, de blaadjes staan meer in paren en, een duidelijk onderscheid: de rolklaver kleurt oranje. Sommige namen zijn zo voor de hand liggend, neem dubbelkelk. Deze bloem heeft 2 kransen met kelkbladeren. En vierzadige wikke. In het kleine peultje zitten, jaja, 4 zaden! Houd je de peul tegen het licht, kun je de zaden goed zien. Het gebied heeft 3 vennetjes. In 2 daarvan mogen honden zwemmen, deze polder is een uitlaatgebied voor honden. Het derde ven is helaas, maar wel goed, ook niet toegankelijk voor mensen. Boven het ven dat we bezochten vloog, zich van niemand iets aantrekkelijk, een visdief. Op het water zagen we meerdere lantaarntjes, kleine blauwe waterjuffers. Je moest heel goed kijken, wilde je ze zien. En er sprongen heel kleine kikkertjes rond. Van het pad af, over een olifantenpaadje in wording, gingen we op zoek naar de bijenorchis. Een week geleden bloeide deze nog volop. Nu helaas alleen nog een bloempje bovenaan

de stengel, maar daardoor wel goed te zien hoe mooi deze orchidee is. Omdat iemand de onechte paardenbloedzuiger wilde leren telefoneren, alleen gleden hij steeds van de telefoon af, hebben we hem heel goed kunnen bekijken. Een leuk weetje: Wij praten over een “biddende” torenvalk. Dit komt uit het Engels: He is looking for “prey”. Klinkt als bidden, maar betekent: een prooi zoekend. Wat hebben we veel gezien onderweg. Nog een kleine opsomming: Wilde peen, pastinaak, grote kaardebol, groepen puttertjes samen met kneuen, de grasmus, lepelaar, tuinfluiter (gehoord), heelblaadjes, knoopkruid, scherpe boterbloem, geel walstro, glad walstro, brunel, ... Jonathan, heel erg bedankt! Reactie van een deelnemer na afloop: “Kunnen we dit niet elke 2 maanden doen?” Een geslaagde excursie dus. De boswachter hebben we al weer voor een volgende keer geboekt.

Irene Kamp

Impressies van de excursies

Donderdag 9 mei excursie Masterveld (door Susan Ensel)

Na een relaxed ontbijt starten we de ochtendwandeling op ons gemak om 10.00 uur vanaf de camping. Na een paar honderd meter zandweg is de ingang van natuurgebiedje Masterveld. Eerst kwamen we langs een paar moerassige vennetjes. Het was nog te fris voor de libellen om zich te showen. In de kruidenrijke vegetatie zagen we de eerste Rietorchissen, bloemen nog in knop. En overal de Gestreepte Witbol en andere kruiden en grassen. De vlinders waren zich wel aan het opwarmen. Diverse Oranjetipjes, dagpauwogen en af en toe een Citroenvlinder. En bont Zandoogje.

Na een stukje gemengd bos kwamen we op het heideveldje. Ik had iedereen enthousiast gemaakt met bloeiende heide. Hier was helaas niet veel van te zien, in de verdorde heide. Omdat het terrein enorm zompig en nat werd, keerden we om en liepen verder de zandweg af. Onderweg werden we getraakteerd op de show van een kudde rondrennende paarden, die het zo enorm naar de zin leken te hebben. Net toen de rechthoekige route over de zandpaden saai begon te worden, ontdekten we het pad langs de Ratumse beek.

Een mooie slingeroute langs de oevers van deze meanderende beek, dit was mooie natuur om van te genieten.

Vrijdag 10 mei excursie Borkensebaan (door Bas de Haas)

De start van de wandeling was op de hoek van de Burloseweg en de Blankersweg. Gelukkig was ik bekend met het fietsknooppuntennetwerk en dus bereikten de fietsers via knooppunt 10,16,22 met een korte stop bij de steengroeve voor een blik op de niet aanwezige eohoe, nr 50,29 en 39 klokslag 10 uur het startpunt. Daar werden we opgewacht door de autorijders en de drie gidsen van IVN Winterswijk, nl. Helene, Astrid en Gerda. De zon scheen volop waarop Helene vertelde over de Borkensebaan. Het spoorlijntje tussen Winterswijk en het Duitse Borken is tussen 1870 en 1880 aangelegd. Het enkelspoor diende als goederenverbinding tussen de havens van Groningen en Friesland met de Duitse industriegebieden. Na 1960 werd het spoor nauwelijks nog gebruikt, en in 1975 werd de lijn opgeheven. Het spoor werd bij het 150-jarig bestaan van de NS geschonken aan Natuurmonumenten (2,4 kilometer) en Geldersch Landschap & Kasteelen (1,6 kilometer). In het gedeelte van GLK zijn de bielzen en de rails blijven liggen. Ze vormen een herinnering aan de cultuurhistorie van het gebied. Over en naast de voormalige spoorbaan baanden we ons een weg. Aan een zijde zijn allerlei poelen ontstaan met een keur aan insecten en kikkers. De camera's klikten dus volop en de groep geraakte in een lange sliert. Eerst een open gedeelte en

vervolgens daalden we af en gingen een bosperceel in. Onderweg veel vogels om naar te turen en nog een stukje cultuurhistorie: Sikkings Landwehr. Het is een 'landwehr', een dubbele zandwal die als verdediging werd opgeworpen. Het is waarschijnlijk een veldversterking uit de Tachtigjarige Oorlog. In het gebied rond Winterswijk zijn nog veel landweren, schansen en wallen te vinden.

Weer een stukje verder weer een mooi verhaal over een strook gras langs de spoorbaan waar de stoomtreinen de sintels van de verbrande steenkool naast het spoor konden storten. De hete sintels hadden het bos in de fik kunnen zetten, daarom waren de bomen gekapt.

Nu gingen we de grens met Duitsland over en aan het eind van dit pad een Schutzhutte waar je op een bankje kon zitten of, hangend aan de Teke een biertje nuttigen. Wij gingen weer linksaf en passeerden een symbiose tussen een eik en een beuk een BEIK. Na het uitwijken voor 2 grote mesttankwagens passeerden we een paar grote mestproducenten op Duits grondgebied. Daarna opende het landschap zich weer in een weidsheid en passeerden we een kronkelige beek. Linksaf weer op de Blankersweg, langs een visvijver en rond de middag weer bij het startpunt terug, waar we de gidsen hartelijk bedankten voor de bijzondere route zeker qua cultuurhistorie.

Vrijdagmiddag; bezoek aan en rondleiding familiehuis Erica Smalbraak.

Hennie Stege-Dekker

Ik op zoek op internet: familiehuis Erica. Nou dat zijn er veel maar niet in de buurt van Winterswijk. Wat kunnen we daar nu verwachten?

Nou veel!

Het bleek het familie landgoed van Erica uit onze IVN groep. 19 ha groot, of voor een landgoed klein, maar heel interessant. Het ligt aan de zee. Van zonnepanelen dan wel, maar gelukkig ligt er wel 40 meter 'strand' tussen.

Rond de zonnepanelen staat een hek met begroeiing waar dieren wel onderdoor kunnen. Zelfs de dassen van de dassenburcht die op het landgoed is. Ook Kwikstaartjes vinden het een fijn terrein. De 40 meter 'strand' wordt vast een bloemenzee.

Bij aankomst bij het huis valt als eerste de mooie paarse Rododendrons op. De 19 ha bestond oorspronkelijk hoofdzakelijk uit gras- en mais-land. De vader van Erica, werkzaam in de bosbouw, plantte er veel naaldbomen. Later zijn er meer loofbomen bij geplant. Sommige akkers werden afgeplagd en vrij gegeven aan de natuurlijke begroeiing.

Over het terrein lopen prachtige graspaden. Omdat het de landgoed status heeft, wat betekent: een kleine subsidie en openbaar toegankelijk, vraagt het nogal wat onderhoud. De paden moeten goed begaanbaar blijven. Er staat dan ook een tractor achter het stenen vakantiehuis.

Bij aankoop was dat nog een houten huis, maar de vader van Erica heeft dat vervangen door een stenen huis. Er achter ligt nog heel wat hout dat weggewerkt moet worden.

Tijdens onze wandeling kregen we prima uitleg van Erica over het landgoed enwe ontdekten een grassoort dat nog niet eerder gesignaleerd was: het gestreepte witkopje.

19 ha lijkt niet groot, maar er valt veel op te beleven en door mij zelfs een blaar op te lopen ;-)

Dank je wel Erica, ik ben blij dat ik deze middag mee kon beleven. Het was heel fijn om door jullie rondgeleid te worden!

Wijkboomverkiezing 2024

De bomenridders Dordrecht organiseren weer drie wijkboomverkiezingen. Nu in de wijken Sterrenburg, de staart en centrum stad. In 2023 zijn er succesvolle verkiezingen geweest in Dubbeldam, Stadspolders en wielwijk.

De aanmeldingen voor de boom per wijk kan gebeuren tussen 15 september en 15 oktober. Op 20 november worden de bomen officieel bekend gemaakt. De bomen komen op de bomenlijst 2024 te staan en krijgen daarmee een redelijk beschermde status.

De Jury waarin ook een IVNlid plaatsneemt zal de boom beoordelen op de volgende eisen:

- 1. de boom dient op bereikbare openbare grond te staan.*
- 2. De boom staat nog niet op de bomenlijst.*
- 3. de boom dient een sociale functie te hebben of te kunnen hebben zoals b.v. een klimboom, Schaduwrijk zodat je er lekker onder kunt zitten of liggen ofwel de boom creëert een ontmoetingsplaats.*
- 4. Om op de bomenlijst te komen dient de boom op 130 hoogte een diameter te hebben van minimaal 20 cm.*

Om het belang van bomen bekender te maken geven wij in elk der drie wijken les op een basisschool. De kinderen mogen meestemmen. Daarnaast organiseren wij in elke wijk een bomenwandeling in september van ongeveer 2,5km met een basis uitleg over de verschillende bomen.

In de wijkkranten komen nog uitgebreide interviews met daarin de data . Hou ook de nieuwsbrief in de gaten voor het laatste nieuws.

Wij hopen dat veel IVNleden en aanverwanten gaan stemmen!

Dit kan via het contactformulier op de website van de bomenridders:

www.Bomenriddersdordrecht.nl

Met beste groet namens de boomridders

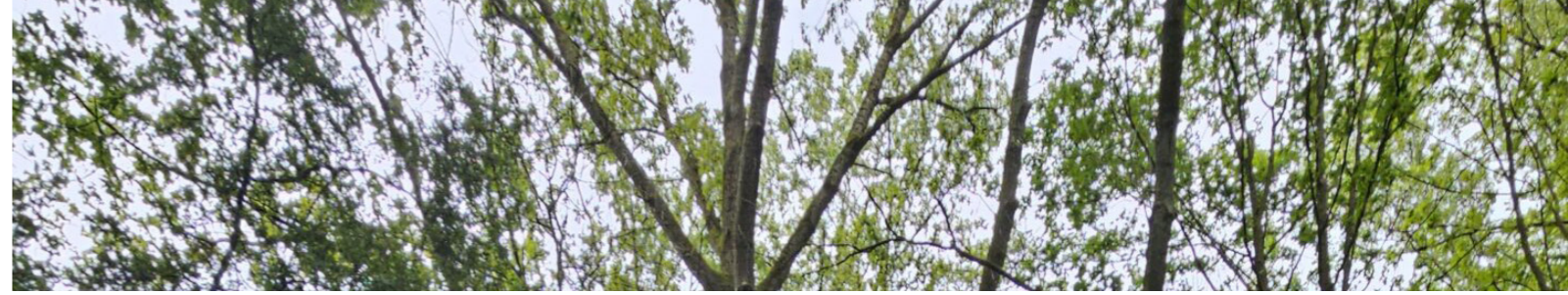
Peter Raggers

NIEUW KABINET

Wat moeten we daar nou mee. Ik moet een beetje denken aan het orkestje op de zinkende Titanic. Ooit was ik ervan overtuigd dat een land bestuurd werd door wijze mensen die oprecht boven de partijen stonden en een visie en missie hadden waar het volk met een gerust hart de toekomst mee in kon. Dat leek me zo logisch in een democratie. Inmiddels heb ik het gevoel dat ik, in het meest gunstige geval, vertegenwoordigd word door middelmatigheid. Het protectionisme spat ervan af en er worden geen visie en missie meer bepaald omdat dat onmiddellijk wordt afgestraft. De democratie is bezweken onder de druk van angst. Als kleine kinderen in de nacht schreeuwt het volk dat ze een nachtmerrie hebben over al het bezit dat ze kunnen verliezen. Het is niet moeilijk om op angstgevoelens een partijprogramma te formuleren. Je ziet het overal om je heen. Het is de nieuwe methode en het werkt als een tierelier. Gewoon bang maken en vervolgens pappen en nathouden. We maken voorzichtig een akkoord op hoofdlijnen en zien wel waar de vissersboot strandt. Verder laten we iedereen in de koeienstront zakken en stevenen we af op een zondvloed na ons over de dijken heen. Geven we daarna al die stikstofpissers gewoon de schuld. Intussen, als modern rechtgeaard politicus, even de zakken gevuld en vervolgens gevlucht naar een in stand gehouden belastingparadijs, want zo mooi is Nederland nu niet meer!! Het getuigt van slimheid om dat hoop, lef en trots te noemen. Alsof ze eindelijk de wereld gaan verbeteren. Niets is minder waar, mijn vader zei het al "de geschiedenis herhaalt zich". Ik wilde dat voorheen niet geloven maar kom er zo langzamerhand achter dat we in herhalingen vervallen. Dat dat zo snel kan gaan had ik niet verwacht. Evolutie is dus toch maar een langzaam proces en wellicht moeten we eerst op de rand van de afgrond staan om uiteindelijk als duurzaam onderdeel van de natuur te kunnen overleven. Mijn hoop is als altijd gevestigd op de mensen die wel het lef hebben om trots te zijn op het feit dat ze zich durven uitspreken voor een ecologisch verantwoorde manier van leven. Die tegen de stroom in echt vredelievend zijn en respect hebben voor alles wat leeft en bestaansrecht heeft. Natuurlijk weet ik dat de natuur geen paradijs is en dat alles wat wij doen komt van oeroude driften en vastgelegde patronen. Maar kom op, als we dan toch pretenderen om zelfreflectie en bewustzijn te hebben laten we dat dan ook gebruiken op een constructieve manier. Wie hoopt er nu op dat struisvogels ons zullen leiden en heb je lef wanneer je grote vervuilers hun gang laat gaan? Zeg je met trots dat je kansen voor een gezonde leefomgeving hebt laten liggen? Ik weet honderd procent zeker dat er wijze mensen genoeg zijn om ons te leiden naar de wereld die we met z'n allen verdienen. Het verleden heeft uitgewezen dat we daar ook gevoelig voor zijn. Nu is het aan ons om de angst te overwinnen dat we wijze mensen niet kunnen vertrouwen of dat ze hun macht misbruiken. Hebzucht, egoïsme en machtsdrift zijn nu toch overduidelijk slechte aspecten van het leiderschap gebleken. Het is tijd voor vrede, liefde en balans.

Wouter Kramer

Verlag van de wandeling op zondag 28 april in het Wittensteinpark

De start was om 13.00 uur onder leiding van de IVN gidsen Suzan Ensel en Wil van Houwelingen. Dit was de eerste maal dat deze wandeling op het programma stond. Het was een goede opkomst er liepen met de gidsen meegerekend 18 deelnemers, waaronder acht mensen die of lid waren van IVN of op de hoogte waren van de activiteiten. Verassend waren de vier deelnemers van de Voetbalvereniging Wieldrecht, die via Wil op de hoogte waren gebracht van de wandeling. Bijzonder was wel een deelnemer uit Rotterdam, die via de site over deze publiekswandeling was geïnformeerd. Deze publiekswandeling, in het park, was voor Wil bekend terrein vanwege zijn aandeeltijdens de aanleg van het publiekspark. Ondanks de geringe grootte van het terrein was er genoeg interessants te vertellen over het gebied, waarbij de tweede gids Suzan ook regelmatig en duit in het zakje deed. Na afloop waren de reacties positief waarbij een opmerking werd geplaatst dat ze nu met andere ogen door het park wandelen. De wandeling is zeker voor herhaling vatbaar.

Wil en Suzan

ORANGERIE VAN WEIZIGT UIT WIJKKRANT DE STEM VAN KRISPIJN.

Van vervallen historisch gebouw naar gezellige koffieplek De Orangerie van Weizigt Gebouwd in 1838, heeft de Weizigt Orangerie decennialang onder het beheer van Woonbron geleden onder ernstige verwaarlozing. Oorspronkelijk diende de Orangerie als behuizing voor tropische planten tijdens de wintermaanden, als onderdeel van de veel grotere buitenplaats Weizigt die destijds door een welgestelde familie bewoond werd. De gemeenteraad heeft besloten dat de Orangerie zal worden verplaatst naar de locatie waar momenteel de kas van het Duurzaamheidscentrum Weizigt staat. Deze locatie biedt ruimte voor de Orangerie met een terras voor 75 personen, met als doel om er een dagcafé van te maken. Hopelijk draagt het bij tot meer bezoekers aan het Weizigt en de Stadsboerderij!

MARIAN VAN DE HATERD

Zaterdagexcursies naar de kalkgroeven en het achterland.

Om 9.00 uur zaten we op de fiets voor een kort fietstochtje naar de kalkgroeven. Inderdaad meervoud er zijn er drie waarvan er nog een tevens de grootste nog in gebruik is. Het gaf mij een nostalgisch gevoel hier na 40 jaar weer eens te zijn. Toentertijd was ik er om fossielen te zoeken. Bleek dat er nog steeds 1 maal per maand een geologisch groepje actief is. We kozen ervoor om in twee groepjes uiteen te gaan elk met een speciale groevegids. De groeve was geheel omsloten door een groot en hoog hek wat niet zo gek was want de wanden waren vrij stijl en de groef ongeveer 30 meter diep. Er was enige spanning in de groep want in groeve 1, nu buitengebruik zou een oehoe huizen. Helaas moest de gids vertellen dat die er al een poosje niet was omdat de wand waar het stel nestelde ingezakt was. Sindsdien is vrouwtje oehoe weg en het mannetje vond geen nieuwe partner en is helaas ook gevlogen.

Op naar groeve drie waar we kwamen door een stevig hek met daarboven geschreven Groevetheater. Wat bleek, op de bodem werd in de zomer op een mooi vlak stuk 4 maal een theaterstuk opgevoerd waarbij tevens de groeve mooi uitgelicht moet zijn. In het groepje waar ik in mee liep werd niet echt veel over de groeve verteld. Wel werd duidelijk dat de afgravingen diverse soorten kalk opleverde die weer voor vele soorten producten werden gebruikt. Blijkbaar zit in bijna elk product kalk verwerkt. Heel leuk dat we tijdens de afdaling naar de bodem een ree zagen lopen. Eerst in de bosjes die

de reeds lang geleden afgegraven wand bedekte maar toen stak zij de open veld over.

Al met al een geslaagde ochtend, waarin we wat ging uitrusten en de zelf meegebrachte lunch verorberde. Een van de gidsen ontpopte zich als ivn gids en dacht we meteen met de tweede excursie door het achterland zouden doorgaan. Maar dan had ze toch niet geheel onze ivn gebegrepen van eerst eten dan verder. Maar de lieve mevrouw paste zich grootmoed aan en nam graag de boterhammen aan die haar aangereikt werden zo ook de koffie. De tocht kon beginnen. Het landschap was zeer fraai net als de weersgesteldheid. Je zou veel vlinders verwachten maar dat viel erg tegen en je moest keurig op de paden blijven zodat we ze ook niet konden laten opvliegen. Maar niet getreurd de libellen waren er wel in redelijke aantallen met name de viervleklibel. De fotograaf onder ons konden hun hart ophalen. Bij het op het eind konden we de gids verrassen met het vinden van de levend barend salamander.

Zij vertelde aan het begin van de excursie dat deze in de groeve moest voorkomen dat zij het nog nooit gezien had. Zo zie maar weer de kracht van een IVN groepje. Voldaan fietsten we weer terug om vlakbij de camping nog een boerenijsje te verorberen. Twee uurtjes uitrusten en weer op de fiets stappen naar een restaurant in Winterswijk om het weekend bijna af te sluiten Heerlijk Mexicaans gegeten.

Peter Raggars

Natuurherstelwet, alsnog aangenomen.

Krant AD-Drechtsteden, dd. 19 juni 2024, wijdde een paginagroot artikel over de Natuurherstelwet. In grote lijnen geeft ik verkort aan wat er in het artikel staat: inhoud, herstelplannen, te verwachten rechtszaken en nog veel meer. De tekst is veelal letterlijk overgenomen uit het verhaal in AD.

Waarom is de wet nodig?

Half juni werd bekend dat de EU-lidstaten de Natuurherstelwet aangenomen heeft met dank aan Oostenrijk die ook instemde. De wet is nodig omdat het met 80 % van de natuur niet goed gaat. We kunnen niet zonder biodiversiteit, bloemen, bomen, bijen, bodemschimmels en bacteriën zijn heel belangrijk.

Herstelplannen (voor alle natuur) moeten ingediend worden binnen 2 jaar bij de Europese Commissie. In 2023 moet Nederland herstelplannen bedacht hebben voor 30% van de natuur die in slechte staat is. In 2040 geldt dat voor 60 % en in 2050 voor 90% van de natuur! Een grote uitdaging! Het gaat namelijk om alle bos, waterpartijen en stedelijk groen!

Gevolgen voor land-en tuinbouw.

De Natuurherstelwet vraagt om vergroting van de aantallen bestuivende insecten, grasvlinders, akker-en weidevogels. Ook het weidegebied moet worden vernat. De landbouwlobby is er niet blij mee en verzet zich. Zal volgens hen het platteland mogelijk verder onder druk zetten. LTO(landbouwlobby))is bang voor rechterlijke uitspraken die die de eisen zullen opschroeven tot resultaatverplichting.

Wat moet er in de stad gebeuren?

Stoppen met bomen kappen, anders gezegd : geen nettoverlies van stedelijk groen en geen afname van boomkroonbedekking tegen 2030. Vanaf dat jaar mag de stedelijke hoeveelheid groen alleen maar toenemen. (Citaat)

Tot zover! Wanneer je klikt op Google onder de noemer 'Natuurherstelwet' kun je veel informatie vinden.

Bron: AD 19 juni 2024.

Marian van de Haterd.

IVN Dordrecht		
voorzitter	Peggy Tanis	voorzitterivndordrecht@gmail.com
secretaris	Tineke Jacobi	secretariaativndordrecht@gmail.com postadres: Gravensingel 107 3319 ES Dordrecht
penningmeester en ledenadministratie	Peter van der Eijnden	penningmeesterivndordrecht@gmail.com
algemeen lid	Ig Wouters	igwouters@icloud.com
Webmaster	Dieke Morks	Webmaster.Dordrecht@ivn.nl
KNNV Drechtsteden		
voorzitter	Theo Muusse	theoormuusse@gmail.com
secretaris	Hein Ruter (ad interim)	secretaris@drechtsteden.knnv.nl
penningmeester	Ruud Dorst	penningmeester@drechtsteden.knnv.nl
ledenadministratie	Ruud Dorst	ledenadministratie@drechtsteden.knnv.nl
algemeen lid	We zijn op zoek naar iemand!	
webmaster	Jan Zellmann	webmaster@drechtsteden.knnv.nl
Contactpersonen voor IVN-activiteiten en meer		
Aanvraag wandelingen Dordwijk, Declaraties, Contributies	Peter van der Eijnden	excursiesivndordrecht21@gmail.com penningmeesterivndordrecht@gmail.com
Gidsencoördinator, Publieksexcursies	Joyce Himbrecht	joyce@himbrecht.nl
Digitale Routes	We zijn op zoek naar mensen!	Marcia Hendriksen m.c.hendriksen@live.nl
Jeugdactiviteiten Dordrecht	Leo Jansen Peter van den Eijnden (Jeugdgroep Juno 13+)	loejansen@gmail.com petervdeijnden@kpnmail.nl
Jeugdactiviteiten Zwijndrecht	Chantal Verstappen	ckverstappengmail.com scharrelkidszwijndrecht@gmail.com
Ledenexcursies	Hans Kalis Irene Kamp Inge Castelijin	irenekamp57@gmail.com imcastelijin@hotmail.com
Website, persberichten	Marian van de Haterd	ivnprdordrecht@gmail.com
Instagram, facebook	Dieke Morks	dieke.37@gmail.com
Spindotter design	Tika Muusse	088967@glr.nl
Communicatie en PR	We zijn op zoek naar iemand!	waargenomen door voorzitter en secretaris
Plantenwerkgroep	John Bax	johan8356@hotmail.nl
Vogelwerkgroep	Leo Nennie May Verstappen	Verstappen.mpi@gmail.com

Webpagina: www.ivn.nl/dordrecht - Bank (IBAN): NL73 INGB0005 2337 96 t.n.v. IVN Dordrecht te Dordrecht

Secretariaat KNNV Drechtsteden, KvK: 24417034 - Adres: Hein Ruter, Merwekade 84, 3311 TH Dordrecht, E-mail: secretaris@drechtsteden.knnv.nl - Webpagina: www.knnv.nl/drechtsteden